

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

17. Apotheosis

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

nibus optime iudicabit. B. Illorum esto, quibus exinde census. A. Interim facile est tibi innocentem sanguinem fundere, his instigantibus flabellis.

17. APOTHEOSIS.

A. QVæ ineptia Romanorum fuit, quos hodie homines crediderunt, cras adorâsse Deos? B. Imo ineptiores illi, an nequitiores, qui vivum Alexandrum, accepto precio, in Deorum numerum recepturi erant. A. Credibile est nullos credidisse Deos, & imprudentibus illulisse. B. Idem mihi in mentem venit, quoties hodiernam intueor ἀποθείωσιν. A. Antichristianam? B. Vtique; sed nostram: nam quotquot ferè funebres inspicio conciones, vel mortuorum elogia, tot videor mihi novos Deos numerare posse. A. Ego contra tot mortis eruditas meditationes, & laudatissimæ vitæ exempla. B. Quotquot enim tantum æris post se relinquunt, quantum funebri pompæ & sacrificuli remunerationi sufficit, ii omnes probatæ & imitandæ vitæ specula sunt. A. Nunquam sanè, quod sciam, nævi si qui fuerunt, dissimulantur. B. Sed ne, unquam tamen audi veluones dici, blasphemos, adulteros, usurarios, scurras, potiùs imbecilles, eiusque cum dolore confcios. A. Ac pœnitentes. B. Vnâ fortè ante mortem horâ, qua ad corpus Domini, ad precatorios libellos, ad eleemosynas, ad reconciliationem, ad necessariam patientiam tanto strepitu concurritur, ut putes cœlum violenter expugnari, dum ille surdus paulatim in Divum obrigescit.

scit. B. Sat cito si fat bene. A. Interim pauper diu languet, diu suspirat, nusquam fatus, denique veluti qui nunquam adfuerit, tacita morte ac contumulatione evanescit, in cuius paulo antepersonâ Christus obambulabat. A. etiam hi funebrem memoriam habent. B. Frigidam equidem, quæ nemini lachrimas eliciat ac quam neutiquam typis descriptam intuearis; satis est de eorum salute non planè desperare, dum illi divites Divi magno eiulatu veluti patriæ fulcra, virtutum domicilia, orbis Christiani lumina posteritati verbis, picturisque proponuntur, Cœlique sedibus magna fiducia inscribuntur, hominès plerunque vita perniciosi, interitu utiles. A. Atqui ab his magna sunt pauperibus subsidia. B. Crede mihi, minima ea prædæ portio est, quæ cœlum emptum volunt, cum ædes interim pauperum exuviis niteant. A. Illis saltē parce, qui publicis tabulis pauperum commiserationem sunt testati. B. Multos videas depictos pauperum distributores, qui viventes Mendici intuitū vix sustinuerunt, nedum odorem, convivium aut conversationem ullam. A. Nec mihi iis iungi libet. B. At hæ Christi gemmæ sunt, hæ religiosorum maiorum nostrorum delicia. A. Alia ætas est, nec fides tãtæ superstitionis indiga B. Itaq; multos credito typis, picturisq; Sanctorum choris inscriptos qui æternis cruciantur ignibus.

18. DIVITES.

A. N Vllas ne habes leges, quibus mendicantium

B s

tium